

«ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΗΜΩΝ!»

Ἡ περίπτωση τοῦ Σινᾶ, ὅτι δηλαδή ἓνα ὀρθόδοξο μοναστικὸ κέντρο ἔξω ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους μὲ ὑπερδεκαπέντε αἰώνων πνευματικῆς ἀκτινοβολίας, μεταλλάσσεται μὲ δικαστικὴ ἀπόφασι σὲ αἰγυπτιακὸ ἀρχαιο-λογικὸ χῶρο, μὲ πονάει, καὶ θέλω νὰ ἐκφράσω τὸν πόνο μου ὡς Ἕλληνας καὶ ὡς Χριστιανός.

Συνηθίσαμε τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ, ξεχάσαμε τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μιλήσῃ γιὰ Βόρεια Ἥπειρο, γιὰ ἀκέραιη Κύπρο, γιὰ μία Μακεδονία, οὔτε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Ἴμια. Ὅλες αὐτὲς οἱ πληγές, καὶ μακάρι νὰ σταματήσουμε σὲ αὐτές, δὲν εἶναι μόνον πολιτικὰ λάθη ἢ βούλησις μεγάλων δυνάμεων. Εἶναι καὶ ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν μας λαθῶν **καὶ κυρίως ἀμαρτιῶν**. Ξέρω ὅτι θὰ γελάσετε εἰρωνικά, ἀλλ' ὅταν μελετᾷ κανεὶς τὴν ἱστορία τοῦ «Περιούσιου λαοῦ», τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὴν Ἱστορία τὴν κατευθύνει ὁ Θεός. Οἱ ἐκλεκτοὶ ὅσες φορὲς ἀπομακρύνονταν ἀπὸ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ δέχονταν τὴν μάστιγα τῶν γειτονικῶν λαῶν. Καὶ μόνο ὅταν ἀναγνώριζαν τὴν ἀποστασία τους καὶ μετανοοῦσαν ἀπολάμβαναν τὸ χάδι τοῦ Θεοῦ.

Ἄν θέλουμε νὰ δοῦμε ἄσπρη ἡμέρα πρέπει νὰ γυρίσουμε ἀπὸ τὴν ἀποστασία μας «ἐν μετανοίᾳ» στὸν ἀληθινὸ Θεό. Βγάλαμε ἀπὸ τὴν ζωὴ μας, προσωπικὴ, οἰκογενειακὴ, ἐθνικὴ, τὸν Θεὸ καὶ ξεχάσαμε, ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ κοντά του, τὸν νόμο του καὶ τὸν λόγο του. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι «ὅσα προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη».

Καὶ γιὰ τὸ Σινᾶ πληρώνουμε τὶς ἀμαρτίες μας, ὡς Ἕθνος ποὺ λησμόνησε τὸν ἀληθινὸ Θεό. Γίνεται ἐκεῖ ὅ,τι κάναμε στὴν πατρίδα μας. Ἀλήθεια, ἡ Ροτόντα στὴν Θεσσαλονίκη εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἢ ἀρχαιολογικὸς χῶρος; Ἡ μονὴ Δαφνίου στὴν Ἀθήνα εἶναι μοναστήρι ἢ ἀρχαιολογικὸς χῶρος; Τὸ μοναστήρι τῆς Καισαριανῆς λειτουργεῖ δύο φορὲς τὸν χρόνο, καὶ τὶς ἄλλες μέρες ἀνήκει στὴν ἀρχαιολογία μὲ δύο εὐρῶ εἰσιτήριο. Ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Στειρώτη; Εὐτυχῶς βρέθηκε ἓνα βουλευτὴς καὶ ἔσπασε τὶς κλειδαριές καὶ ἔβαλε μέσα τοὺς μοναχοὺς. Λειτουργεῖ τώρα ὡς ἀνδρῶο μοναστήρι. Ἄν αὐτὰ τὰ κάνουμε ἐμεῖς οἱ «ὀρθόδοξοι» στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν Ἰσλαμιστὲς τῆς Αἰγύπτου νὰ φερθοῦν διαφορετικὰ σὲ ὀρθόδοξο μοναστήρι;

Ὅταν ὁ Περιοῦσιος λαὸς μετανοοῦσε καὶ ἐπέστρεφε στὸν ἀληθινὸ Θεό, τότε ξαναζοῦσε τὴν εὐλογία καὶ προστασία του. Αὐτὸ νὰ κάνουμε καὶ ἐμεῖς!

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

rizospdim@gmail.com	ΕΤΟΣ 36ο	ΙΟΥΛΙΟΣ 2025	ΑΡ. Φ. 400
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Π. ΡΙΖΟΣ – ΠΑΝΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 6 – 53100 ΦΛΩΡΙΝΑ - GREECE			

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ

Ὁ μεγάλος προφήτης Σαμουήλ, ἔγραψε μακρὰ ἱστορία γιὰ τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, γιὰ τοὺς προφῆτες καὶ τοὺς βασιλεῖς. Αὐτὸς διασώζει καὶ ὅλες τὶς σχετικὲς πληροφορίες γιὰ τὸν προφήτη Ἡλία. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν προφήτη καταγράφει καὶ τὴν παρουσία καὶ δρᾶσι τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ. Ἔτσι, γιὰ νὰ δοῦμε σωστὰ τὸν Προφήτη, πρέπει νὰ τὸν ἐντάξουμε στὸ χῶρο καὶ χρόνον τῆς ἐποχῆς του. **Ἡ δρᾶσις τοῦ Προφήτου γίνεται κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀποστασίας τοῦ βασιλέως.** Ἔτσι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δοῦμε παράλληλα τὸν προφήτη καὶ τὸν βασιλέα.

Τὸ γραπτὸ ἔργο τοῦ προφήτου Σαμουήλ εἶναι τὰ βιβλία Βασιλειῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ'. ποὺ περιέχονται στὸν Κανόνα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Στὸν Ἑβραϊκὸ κανόνα τὰ ἴδια βιβλία ἀναγράφονται ὡς Σαμουήλ Α', Σαμουήλ Β', καὶ Βασιλειῶν Α' καὶ Βασιλειῶν Β'.

Ὑποθέτω ὅτι ἔχετε ὅλοι στὸ σπίτι σας, ὄχι μόνο τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀλλὰ καὶ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Τὰ ὅσα μᾶς ἐνδιαφέρουν θὰ τὰ βρῆτε ἀπὸ τὸ 16^ο κεφάλαιο τῶν Βασιλειῶν Γ' μέχρι τὸ 2^ο κεφάλαιο τῶν Βασιλειῶν Δ'.

Γιὰ τὴν πληρέστερη εἰκόνα τοῦ Προφήτου μας θὰ ἀναφερθοῦμε καὶ στὸ Συναξάριο, διότι ὁ Προφήτης ἐμφανίζεται στὰ ἀγιογραφικὰ κείμενα πλήρους ἡλικίας, ξαφνικὰ σὲ δρᾶσι, χωρὶς νὰ καταγράφονται στοιχεῖα γιὰ τὸν μέχρι τότε βίον του.

Τὸ Συναξάριο διασώζει στοιχεῖα καὶ γιὰ τὴν νηπιακὴν τοῦ ἡλικία. Θὰ τὰ δοῦμε καὶ αὐτὰ τώρα ἀμέσως, ὥπως τὰ

καταγράφει στο Συναξάριό του ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης:

«Οὗτος ἦτο υἱὸς Σωβάκ, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Θέσβην ἐκ τῆς γῆς τῶν Ἀράβων καὶ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἀαρὼν ἐκατοίκει δὲ εἰς τὴν Γαλαάδ, ἡ δὲ Θέσβη ἦτο δεδομένη εἰς τοὺς ἱερεῖς. Ὅτε δὲ ἐγέννησεν αὐτὸν ἡ μήτηρ του, εἶδεν ὀπτασίαν τοιαύτην ὁ πατήρ του Σωβάκ· εἶδε δηλαδὴ ὅτι ἄνδρες λευκοφόροι τὸν ὠνόμαζον Ἥλιαν, (ὅπερ δηλοῖ Θεὸς ἡ θεῖος, παραγόμενον ἐκ τοῦ Ἥλι, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἐβραϊστί, Θεός) καὶ ὅτι τὸν ἐσπαργάνωνον μὲ πῦρ, καὶ ἔδιδον εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ φλόγα πυρός. Ὅθεν ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐφάνέρωσε τὴν ὀπτασίαν ταύτην εἰς τοὺς ἱερεῖς, οἵτινες εἶπον εἰς αὐτὸν διὰ χρηματισμοῦ προφητικοῦ καὶ ἀποκαλύψεως ταῦτα· Μὴ φοβηθῆς, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ἡ κατοίκησις τοῦ παιδίου θέλει εἶναι φῶς, καὶ ὁ λόγος του μέλλει νὰ εἶναι κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος του θέλει φανῇ εὐάρεστος εἰς τὸν Θεόν, καὶ θὰ κρίνῃ τὸν Ἰσραὴλ μὲ μάχαιραν καὶ πῦρ. Οὗτος λοιπὸν ἐπροφήτευσεν χρόνους εἰκοσιπέντε, καὶ ἦτο πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ χρόνους ὀκτακοσίους δεκαεξί. Οὗτος εἶναι ὁ Ἥλιος ἐκεῖνος, ὅστις ἐκατέβασε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τρεῖς φοράς· οὗτος μὲ τὴν γλῶσσαν του ἐμπόδισε τὴν βροχὴν καὶ δὲν ἔβρεξεν ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἡμισυ χρόνους. Οὗτος ἀνέστησε τὸν νεκρὸν υἱὸν τῆς Σαρεφθίας χήρας· οὗτος κατέκαυσε τὰς δύο πεντηκοντάδας τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς Ὁχοζίας. Οὗτος εἰς τὸ ὄρος τὸ Χωρὴβ εἶδε τὸν Θεόν, καθὼς εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἰδῇ ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἔσχισε καὶ ἀνελήφθη μὲ ἄμαξαν πυρίνην ὥς εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτος καὶ εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν παρεστάθη πλησίον τοῦ μεταμορφουμένου Χριστοῦ ὁμοῦ μὲ τὸν Προφήτην Μωϋσῆν».

**ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ.
ΟΙ ΝΑΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΑ.**

Ο ΟΣΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΣ ΠΑΤΗΡ ΗΜΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΕΝ ΤΩ ΑΘΩ

5 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μέγας μὲν Ἀντόνιος ἀρχὴ Πατέρων
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
Κᾶν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις
Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις

Ὁ Ἀθανάσιος, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα, προέρχονταν ἀπὸ πολὺ εὐσεβῆ καὶ εὐπορὴ οἰκογένεια. Ἡ οἰκογένειά του, τοῦ πρόσφερε τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ τὶς σπουδές του, πὺν ὀλοκλήρωσε στὴν Κωνσταντινούπολι. Ἐκεῖ τοῦ γεννήθηκε μεσα στὴν ψυχὴ του ἡ ἐπιθυμία νὰ γίνῃ μοναχὸς καὶ νὰ φθάσῃ στὰ ἄκρα τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, πῆγε στὸ ὄρος Κυμινᾶς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου βρισκόταν ἓνα μοναστήρι τοῦ ὁποῖου ἡγούμενος ἦταν ὁ Μιχαήλ, ὁ ἐπονομαζόμενος Μαλεῖνος. Ἔτσι ἀνάμεσα στοὺς μοναχοὺς, συγκαταριθμήθηκε καὶ ὁ Ἀθανάσιος. Στὸ λίγο χρονικὸ διάστημα ὅσο ἦταν στὸ Μοναστήρι, διακρίθηκε γιὰ τὶς ἀρετές καὶ γιὰ τὴν ἀσκητικὴ του ζωὴ. Ἐπειδὴ ὅμως ἔφθασε σὲ ὕψιστα σημεῖα ἀρετῆς καὶ τὸν τιμοῦσαν ὅλοι, ἀποφάσισε νὰ φύγῃ. Ἔτσι βρέθηκε στὸν Ἀθῶνα καὶ πῆγε κοντὰ σὲ ἓνα γέρο ἀσκητὴ ὑπακούοντας σ' αὐτὸν μὲ μεγάλη ταπεινοφροσύνη.

Στὴν συνέχεια, καὶ μετὰ ἀπὸ Θεῖα ἀποκάλυψι, ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πῆγε στὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀγίου

Ὁρους. Ἐκεῖ μετὰ ἀπὸ πολλὰς παρακλήσεις τοῦ αὐτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά, μὲ τὸν ὁποῖο γνωρίζονταν, καὶ μάλιστα σχεδίαζαν κάποτε νὰ μονάσουν ἀπὸ κοινοῦ, ἔχτισε ἓναν ναὸ πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας. Ἐπίσης ἔφτιαξε πολλὰ κελιά γιὰ τοὺς μοναχοὺς.

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ πολλοὺς κόπους καὶ θυσίες, δημιούργησε τὴν ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἀρχαιότερη μονὴ στὸ Ὄρος καὶ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου (963 μ.Χ.). Στὴν συνέχεια ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ μάλιστα κατὰ τρόπο μαρτυρικόν. Συγκεκριμένα ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ μετασκευαστῇ ἡ ὀροφὴ τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς. Ὁ Ὁσιος, ἂν καὶ σὲ μεγάλη ἡλικία, ἀνέβηκε καὶ αὐτὸς μαζί μὲ ἄλλους ἀδελφοὺς τῆς μονῆς γιὰ νὰ κάνουν τὸ ἔργο. Ἀναπάντεχα ὅμως ἡ ὀροφὴ κατέρρευσε καὶ καταπλάκωσε τὸν Ὁσιο μαζί μὲ τοὺς ἑξὶ ὑπόλοιπους ἀδελφοὺς.

Συνεορτάζουν δὲ μαζί ὁ Ἀθανάσιος καὶ οἱ ἑξὶ μαθητές του στίς 5 Ἰουλίου.

«ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ»

Μηνιαῖο Ὁρθόδοξο Περιοδικόν.
Ἐκδότης, Ἱδιοκτήτης, Διευθυντής:
Δημήτριος Π. Ρίζος Δρ Θεολογίας
Πανοσοπούλου 6 - 53100 ΦΛΩΡΙΝΑ
Τηλ. 2385028940 - rizospdim@gmail.com